

Învățarea bazată pe comunicare în cadrul orelor de limba engleză, necesitate a didacticii moderne

**Alina Luca – profesor limba engleză,
Școala Gimnazială ”Mihai Viteazul”, Pucioasa**

Lumea în jurul nostru se schimbă. Copiii pe care îi educăm au alt fel de a vedea viața. Ei nu mai citesc, nu se mai joacă în aer liber. Cea mai mare parte a timpului și-o petrec în fața calculatorului și a televizorului. Elevii noștri nu mai au răbdare, cer recompense imediate, vor ca activitățile la clasă să fie cât mai antrenante și mai interesante, se plictisesc repede.

Noi nu îi educăm numai pentru a face față mediului social de acum, ci pentru a se adapta la o lume în permanentă schimbare. Ei trebuie să fie capabili să își câștige existența și peste douăzeci de ani, când vor fi adulți. De aceea trebuie să avem în vedere evoluția societății. Suntem, și vom fi din ce în ce mai mult, o planetă multinațională, în care granițele între oameni vor fi numai politice, și nu fizice, o lume multilingvistă. Suntem, și vom fi din ce în ce mai mult, o lume dominată de comunicarea prin mijloace electronice, o lume dominată de calculator, o lume industrializată.

De aceea sistemul de învățământ trebuie să se adapteze, și modului în care gândesc și recepționează informațiile elevii din ziua de astăzi, și lumii în permanentă schimbare. Conținuturile trebuie să fie axate pe nevoile lor, nu numai pe cele actuale, dar, mai ales, pe cele viitoare. Iar tehnicile de predare-învățare trebuie să se armonizeze cu modul în care gândesc copiii de astăzi.

În acest context, învățarea unei limbi străine este o necesitate, deoarece cunoașterea unei limbi străine este un lucru esențial în comunicarea între oameni din țări diferite. Ea reprezintă o poartă deschisă spre autoeducație și educație permanentă și, totodată, reprezintă un atu în inserția pe piața muncii, fie în țara noastră, unde există din ce în ce mai multe instituții multinaționale, fie în străinătate, unde se câștigă mai mulți bani. Dintre toate limbile, limba engleză este limba vorbită oficial în cincizeci și patru de state, și este considerată, neoficial, „limbă globală”, fiind cea mai studiată, ca limbă secundară, în lume.

Abordarea comunicativă a predării limbii engleze este un mod de predare-învățare care pune accentul pe interacțiune, și ca metodă de studiu, și ca scop final al studiului. Ea este considerată mai degrabă o cale de a preda, și nu o metodă. Elevii sunt încurajați să își dezvolte capacitatea de comunicare, ceea ce înseamnă că își întrebuințează cunoștințele de limbă într-un context social, prin și pentru interacțiune. Această abordare diferă enorm față de metoda audio-lingvistică, clasică, care folosește repetiția și exersarea separată a diverselor abilități lingvistice.

Conform lui David Nuan, principiile actului educațional bazat pe comunicare sunt:

- 1 accentul pe a învăța să comunice în limba țintă;
- 2 introducerea unor texte autentice în situațiile de învățare;
- 3 oferirea posibilității ca elevii să se poată concentra nu numai asupra limbii, dar și asupra procesului de învățare în sine;
- 4 accentul pe experiențele personale ale elevilor, ca elemente importante ce contribuie la învățarea în clasă;
- 5 legătura dintre învățarea limbii în clasă și activități dinafara clasei.

Învățarea bazată pe comunicare utilizează, cu precădere, activități de învățare precum: jocuri de rol, interviuri, texte lacunare, jocuri, sondaje, lucru în echipă sau în grup, învățare prin predare.

Din punctul meu de vedere, a cunoaște o limbă străină înseamnă, în primul rând, a fi capabil să comunici în acea limbă. De aceea consider că învățarea bazată pe comunicare este

esențială. Chiar dacă elevii nu cunosc perfect limba respectivă, nu cunosc toate regulile de gramatică, sau nu știu să scrie impecabil, faptul că pot să comunice reprezintă un mare atu pentru ei. Vor reuși să își găsească de lucru, vor putea să se facă înțeleși oriunde se vor duce.

Putând să comunice și înțelegând ce se vorbește în jurul lor, elevilor le va fi foarte ușor, în viitor, să perfecteze ceea ce știu și să ajungă extrem de buni cunoscători ai limbii studiate. Eu consider că regulile ar trebui să structureze elementele pe care elevii le-au acumulat, intuitiv, prin comunicare. Dacă elevii învață lista verbelor neregulate, dar nu au idee ce reprezintă acele cuvinte pe care le-au învățat, ei au făcut o muncă în zadar. Dacă învață pe de rost cuvinte, dar nu le asociază, cu nume de filme, cu elemente din jocuri, cu versuri din cântece, pentru a crea un lanț de amintiri solide, ei le vor uita.

Este esențial ca învățarea să se întemeieze pe formarea unor competențe, nu pe asimilarea unor cunoștințe. Este esențial ca învățarea unei limbi moderne să fie bazată pe utilizarea ei, fie prin a asculta o muzică, fie prin a vorbi pe o rețea de socializare, fie prin a viziona un film. Ideal ar fi ca elevii să ajungă să citească în acea limbă. Dar nu să citească un articol, un paragraf, ca la școală, ci romane întregi. O limbă nu înseamnă numai un mod de comunicare oarecum diferit, ci o cultură diferită, un mod de a gândi ușor diferit. Cu cât avem mai mult contact cu acea limbă, cu atât ne este mai ușor să o înțelegem și să o cunoaștem – deoarece ea ne devine familiară.

Este ușor și frumos să înveți o limbă străină. Sunt extrem de multe metode amuzante, plăcute; metode prin care elevii învață fără să aibă senzația că fac un efort, ci jucându-se, distrându-se. De asemenea, învățarea unei limbi străine este extrem de importantă, pentru că le oferă mii de perspective în viitor. Într-o lume în permanentă schimbare, trebuie să pregătim viitori oameni capabili să se adapteze, capabili de autoeducație și de educație permanentă. Oameni care pot pleca oriunde pentru a își câștiga traiul. Oameni care se pricep să comunice și să își croiască drum în viață. De aceea, învățarea prin și pentru comunicare este o tehnică și un instrument perfect adaptat elevului modern, dar și evoluției societății moderne.

Bibliografie:

1. Bocoș, Mușata (2002). Instruire interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune, Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană
2. Bradea, Livia-Otilia (2000). Integrarea limbilor străine în educație și instrucție, Cluj-Napoca: Editura NAPOC ASTAR
3. Cerghit, Ioan (1980). Metode de învățământ, București: Editura Didactică și Pedagogică
4. Chiș, V. (2001). Provocările pedagogiei contemporane, Editura Presa Universitară clujeană, Cluj-Napoca
5. Dragoș, Clara-Liliana, Orientări metodice în predarea limbilor moderne, în Preocupări actuale în didactică, Universitatea "Babeș-Bolyai", Cluj-Napoca, 1991, IX
6. Hutchinson, Tom & Waters, Alan, English for Specific Purposes, Cambridge - University
7. Mitchell, Rosamond (1994). "The communicative approach to language teaching". In Swarbick, Ann. Teaching Modern Languages. New York: Routledge. pp. 33–42.
8. Richards, Jack C.; Rodgers, Theodore S. (2001). Approaches and Methods in Language Teaching (2nd ed.). Cambridge, New York: Cambridge University Press.
9. Savignon, Sandra J. (2000). "Communicative language teaching". In Byram, Michael. Routledge Encyclopedia of Language Teaching and Learning. London: Routledge. pp. 125–129.
10. Whong, Melinda (2011). Language Teaching: Linguistic Theory in Practice. Edinburgh: Edinburgh University Press.